

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

În memoria Mitropolitului Andrei Șaguna

S'au scurs 60 de ani dela moartea celui care a îndrumat spre o viață nouă, potrivită cu timpurile noi, viața bisericească și națională a Românilor Ardeleani. S'au scurs 60 de ani de când Mitropolitul Andrei Șaguna a trecut, după ce și-a încheiat monumentală-i operă, la cele eterne. Memoria Lui însă a rămas neștearsă, așa precum opera Lui a rămas nezdruncinată. Timpul nu are aci puterea obișnuită de-a îngroșa stratul uitării, de-a cufunda în subsol, prețios pentru explicațiile istorice ale vremurilor de azi dar inactual, momentul magnific, mai tare ca arama, al celui care a inițiat o nouă epocă, epoca modernă, în istoria românească a Ardealului. Dimpotrivă, timpul e silit aici să-și aducă prinosul său de slavă, intensificând strălucirea chipului lui Andrei Șaguna și întărind cimentul operei Lui.

Principiile organizației șaguniene ca și celelalte idei ale Lui sunt actuale; opera lui e vie. Ea nu e o tradiție moartă, cu o valoare pur istorică, ci e hrana noastră de astăzi, e aerul spiritual în care ne mișcăm și cugetăm, e platforma din care privim spre orizonturile vieții și din care pornim la actele noastre în slujba bisericii și a neamului.

Ideile șaguniene au intrat pentru vecie în patrimoniul spi-

ritual al Ardealului; ele nu mai pot fi șterse din conștiința bisericească a acestor plaiuri. Doar

puhoiul vre-unei catastrofe apocaliptice dacă ar mai putea duce acest pod de granit din sufle-

tele noastre; un puhoi care ar duce toate așezările noastre spirituale împreună cu conștiințele noastre, aducând haosul și amnezia unei totale întreruperi de istorie.

Mitropolitul Andrei Șaguna a imprimat o pecete neștergibilă în viața Ardealului. Memoria Lui e slăvită de noi în fie care zi, acum și pururea.

Sub semnul acestei mărturisiri se serbează comemorarea de Duminecă, 15 Octombrie, dela Rășinari și Sibiu, în cadrul congresului național-bisericesc din Mitropolia Ardealului.

Aniversarea nașterii Suveranului

Luni, în 16 Octombrie 1933, la a 40-a aniversare a zilei de naștere a Majestății Sale Regelui Carol II, se vor ține serviciile divine, la ora 11, atât în catedrala mitropoliei noastre, cât și în toate celelalte sfinte biserici ale Arhiepiscopiei.

Cler și popor, cu tradiționalul devotament, vor înălța către Atotputernicul Dumnezeu calde rugăciuni, ca Prea Înălțatul și prea iubitul nostru Suveran, urmaș al înțelepților mari înaintași, să fie învrednicit de lungă și rodnică domnie, pentru gloria dinastiei române, și pentru progresul și buna înflorire a neamului și a legii noastre stămoșești.

rica orientală. Dacă patriarhul din Constantinopol și cel din Ierusalim ar vizita împreună principatele române, binecuvântarea s'ar cere — celui mai bătrân! Unitatea răsăriteană se află, deci, mai mult în dogme, decât în hierarhie.

2. Statele independente și ortodoxe, apăsate de turci, au rămas credincioase tradiției descrise. Fără greutate ele și-au putut proclama *autonomia* bisericească și niciodată — *remarquez-le bien* — n'au riscat să fie tratate drept eretice. Probă: La români preotul sfințit în țară străină nu poate sluji fără autorizarea specială a capului bisericesc.

Dar acum (1866), în chestia mănăstirilor, nu-i vorba de *autonomia* bisericești de-ar fi, partidul național-român ar apăra-o cel dintâi. (*S'il en avait été ainsi, le parti national-roumain eût été le premier à la défendre, comme il a défendu et défendra toujours notre autonomie politique*).

3. Ce se petrece astăzi, însă, privește libertatea și democrația. „Biserica românească a avut totdeauna o constituție *prea liberală și prea democratică*. Pe mitropoliți și episcopi îi alegea Adunarea națională”. Dreptul guvernului de-a-i numi pe

arhierii direct (ca d. ex. pe prefecti) ar însemna suprimarea unor prerogative vechi și a unei serioase condițiuni de independență.

4. Guvernul lui Cuza și-a croit o lege despre sinoade. „Laiicii nu mai au dreptul de-a trimite deputații lor, așa cum era practica adunărilor noastre religioase. După decretul lui Cuza sinoadele s'ar compune din mitropoliți și episcopi și din delegații preoților numiți de (acei) mitropoliți și episcopi; *ele ar fi numai niște preținse sinoade*; ar fi o parte din — administrația țării: Ceeace I. C. Brătianu denunță, însă, adevăraților amici ai libertăților și spiritelor care cunosc condițiile progresului și prosperității națiunilor.

5. Și n' sfârșit: tentativa de-a atrage pe români în comunitatea catolică. Scopul principal al acestei acțiuni austriace a fost totdeauna *politic*: Austria voia să germanizeze. Însă: „La toate națiunile cu forțe vitale mari, cu caracter și cu personalitate bine determinată, încercările de-a le suprima *originalitatea* provoacă numai desvoltarea energiilor și le dă prilej de-a se manifesta. Așa s'a întâmplat și cu românii Austriei oridecâteori *naționalitatea* li-a

fost amenințată”. Calvinismul a provocat o renaștere literară; catolicismul, altă renaștere.

După două veacuri de presiuni zadarnice Austria încearcă a câștiga pe români prin alte mijloace.

6. Concluzia lui I. C. Brătianu este tot atât de exactă ca și constatările de mai sus. Iat-o verbal: „Popor prin eminență latin, cu popoarele care ne înconjoară noi avem numai legături religioase, pe care părinții noștri le-au consolidat prin multe sacrificii și care ni-au creat drepturi (*des titres*) la celelalte popoare de acelaș rit. A ieși din biserica grecească, ar însemna să rupem ultima legătură cu popoarele vecine, care ne-ar socoti drept *rengați*; și să pierdem orce influență asupra-le”.

Renegați!

Și mai departe, tot așa de adevărat, I. C. Brătianu: „Dacă am intra în biserica catolică — presupunând că, *date fiind ideile noastre moderne*, așa ceva ar fi cu putință, — noi nu i-am aduce bisericii catolice nici o putere (*force*), iar *poziția noastră de neofiți ar fi neînsemnătoare (insignifiante)*; pe când, rămânând unde

FOIȘOARA

Mici studii istorice

I. C. Brătianu și ortodoxia

Acum 66 de ani, I. C. Brătianu avu prilej să scrie o broșură despre religie. * Prilejul a fost o scrisoare a patriarhului din Constantinopol către Cuza-Vodă. Fiind judecată greșit, I. C. B. apreciază scrisoarea exact, pentru presa apuseană. Lăsând de-o parte chestia mănăstirilor închinată, încheiată de mult, eu mă opresc numai la ce este încă *actual* în broșura lui I. C. Brătianu.

1. Biserica orientală sau grecească (precum o numesc apusenii) se deosebește de cea romano-catolică prin dogme, dar mai ales (surtout) prin *constituția sa politică*. Biserica orientală n'a avut nici Grigori VII, nici ordine călugărești militante, ca d. ex. iezuiți, nici concilii de Trient. Autocrația nu s'a putut constitui în bise-

* *La question religieuse en Roumanie*. Paris, 1866.

Mai mult simț educativ

Indată ce se înghebează vre-o organizație în sânul bisericii noastre, e amenințată să fie copleșită în prea mare măsură de chestiuni formale: statute, alegeri, dări de seamă etc. Se convoacă întruniri la cari participă zeci ori chiar sute de persoane, numai ca să-și dea votul lor, să asculte dări de seamă despre lucruri știute, să iee cunoștință despre alegerea unui comitet prin ridicarea mânei, — iar chestiunile fond de prea adeseori lipsesc din programul întrunirilor. Bunăoară: un părinte protopop convoacă pe intelectualii din protopopiat ca să-i constituie în cadrele „*Frăției Ortodoxe Române*” și fixează pentru această întrunire următoarea ordine de zi: 1. Deschiderea adunării; 2. Expunerea scopului societății; 3. Cetirea statutelor; 4. Inscrisiunea de membri; 5. Alegerea comitetului. — Alt caz: Intr'un centru eparhial e convocată adunarea anuală a *Asociațiunii «Andrei Șaguna»* a clerului eparhiei respective, cu următorul program: 1. Chemarea Duhului Sfânt; 2. Deschiderea adunării; 3. Raportul biroului despre activitatea secției pe anul 1932; 4. Raportul casarului; 5. Raportul comisiei asupra înființării fondului «Ajutorul reciproc al preoților»; 6. Propunerii și eventuale.

Amintesc aceste două cazuri fiindcă le-am găsit în publicațiile bisericesti cari mi-au sosit astăzi. Dar nu sunt izolate, ci am putea complecta mult numărul lor.

Dacă nu se întâmplă să ridice cineva din cei prezenți vre-o problemă mai de seamă, atunci asemenea întruniri decurg sterile și fără să lase vre-o impresie mai puternică ori să dea îndemnuri rodnice în vre-o direcțiune de activitate.

Așa nu e bine. Multelor noastre întruniri, în cadrele organizațiunii și a diferitelor noastre societăți bisericesti, trebuie să li se dea probleme importante de discutat, unul ori doi referenți cari au aprofundat acele probleme, să prezinte referate scurte de câte 10—15 minute, însoțite de concluzii precise, asupra cărora să se poată încinge o clarificatoare discuție cu folos. De ce protopopul nostru dela Iliia nu s'a pus în înțelegere cu câțiva dintre intelectualii mireni ai locului, cu un medic, avocat, judecător, funcționar, învățător, sugerându-le ideea ca să prezinte unul dintre ei un referat de 15 minute, bună oară despre felul cum înțelege un judecător apostolatul laic, ori cum un medic

înțelege să lucreze cu biserica și biserica cu el pe terenul larg al problemelor sănătății trupesti și sufletești a poporului credincios? Un învățător luminat și cu credință vie putea vorbi despre idealul de educație care se desprinde din idealul religios al evangheliei. După rugăciunea din sfânta biserică, după deschiderea adunării și după ce s'ar fi cetit unul ori două din aceste referate tot în biserică, să fi urmat în după amiaza aceleași zile o ședință în școală cu popor mult, la care să se fi încins calde și senine discuțiuni asupra problemelor tratate și a încadrării soluțiilor propuse în activitatea «For»-ului nostru. La sfârșit aveau loc chestiuni statutare, alegerea etc. cari și ele sunt necesare, dar nu sunt lucrul de căpetenie.

Cu astfel de ocazii nu trebuie uitată propaganda care e de făcut printre intelectualii noștri mireni pentru cumpărarea de cărți potrivite a-i lămurii asupra doctrinei bisericii noastre și a problemelor ei. Sunt foarte curios să știu la Iliia câte exemplare din admirabila scriere: *Ortodoxia* de S. Bulgakoff se vor fi desfăcut, precum și din celelalte publicațiuni apărute în ultimul timp la Sibiu.* Căți dintre protopopii noștri cari au făcut organizațiile «For»-ului pe protopopiate, s'au gândit la lucrul acesta și căți l-au realizat?

De ce președintele secției arădane a Asociației «Andrei Șaguna» a clerului — un foarte luminat slujitor al altarului — nu și-a îmbogățit și împodobit programul adunării măcar cu una din multele și importante probleme de ordin pastoral, cari așteaptă să intre, împreună cu soluțiile lor, adânc în conștiința preoțimii? De ce și-a convocat frații în Domnul, ca să-i facă să asculte numai rapoarte oficiale?

De ce la întrunirea *adunărilor protopopești* nu se pregătesc din vreme referate scurte asupra atâtor chestiuni pe cari viața biserică le ridică la suprafață, dar pe lângă cari preoții trec adeseori fără să le observe ori dacă le observă, nu le studiază și nu le adâncesc? De ce *comitetele și adunările parohiale* nu tratează decât numai chestiuni de gospodărie, iar viața creștinească și îndrumarea ei e uitată și neglijată? Doar scopul organelor

* Ca: «*Șchitul cu plopt*», de Lascarov-Moldovanu; «*Tinere, fie-ți zic, școală-te*», de Dionisie Făgărășanu; «*La picioarele Mântuitorului*», traducere de I. Moșoiu; «*Un Păstor model*», prelucrată de Petrov și tradusă de P. S. Episcop Nicodem etc.

noastre bisericesti nu este numai administrativ, ci unul înainte de toate educativ și de promovare a vieții creștinești.

La tot felul de întruniri, preoții noștri cari le organizează ori participă la ele, să aibă în vedere **scopurile spirituale ale bisericii** și atunci vor ști da însemnătate educativă acelor întruniri, făcând din ele ocazii de întrunire creștinească, de adâncire a problemelor de lucrare edificatoare prin biserică și prin pu-

terile spirituale ale ei. Preotul trebuie să aibă sufletul deschis și simțul treaz pentru o asemenea *lucrare vie* prin care va capta interesul intelectualilor mireni și al poporului credincios pentru țintele mari pe cari le urmărește biserica. E aceasta un mijloc eficace pentru a înviora și mai mult viața noastră biserică. Eu cred că nu-i greu de realizat pe lângă puțină bătaie de cap și ceva mai multă râvnă sfântă pentru lucrul Domnului în biserică.

Alegeri de Episcopi

(=) **Intervenirea forurilor înalte bisericesti** a găsit, de astădată, ecoul dorit: stăm în preajma întregirii scaunelor vacante vlădicești ale bisericii noastre dreptmăritoare.

Alegerile se fac în conformitate cu actualele prevederi ale legii de organizare biserică; — unică excepție ar face Art. 121 al statutului, articol cu dispoziții care n'au fost respectate, eparhiile rămânând vacante mai mult de trei luni de zile.

Întâmpinăm cu mulțumire termenul apropiat al alegerilor episcopale în cele trei eparhii: Huși, Cetatea Albă și Caransebeș, — cărora și la această ocazie le dorim în deosebi: să-și înscăuneze, în fruntea lor, personalități de seamă, bărbați cărturari și tari în credința ortodoxă, oameni de energie și muncă stăruitoare, jertfelnici, cu multă dragoste pentru preoțime și, afară de aceasta, străini de orice nepotism, ca și de clubul partidului, va să zică neatârători și din aceste puncte de vedere.

Nu este gândul nostru să înșirăm numele persoanelor marcante preoțești, demne să figureze în scaunele vacante episcopale. Membrii colegiilor electorale, pentru alegerea de episcopi, vor fi cunoscând de ajuns, nu ne îndoim, meritele și calitățile, activitatea și hărnicia, tuturor candidaților, ori cât de bogat s'ar prezenta numărul doritorilor de-a se înălța la treapta misiunii vlădicești.

Ar fi, neapărat, starea cea mai ideală, când ar lipsi orice fel de sbuciumări nebisericești din mijlocul tuturor celor chemați să-și exercite votul în colegiul electoral din zilele de 19—21 Octomvrie c.

Va mai trece, firește, oarecare timp, până când numeroasele no-

stre partide și șefii lor vor putea dovedi față de biserica ortodoxă și de scopurile ei sfinte înțelegerea profundă, ocolind meschineriile zilei.

Dar, asemenea profundă înțelegere nu credem că se va putea înfăptui prin des repetata *modificare* a legii de organizare actuală. Legea în sine, ori cât de schimbată și perfecționată, n'are să ne creeze alți oameni, alt spirit, cum pretind unele cercuri de mireni și de preoți. Întâi să se schimbe oamenii cu *năravurile* lor; apoi vor urma și modificările, de care astăzi legăm speranțe deșarte.

Mai pe sus de toate, în ajunul alegerilor, înfrânându-ne patimile mari și mărunte, să priveghem, să ne rugăm celui Atotputernic; căci „ceea ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu”. Așa spune bunul ortodox, alegător și nealegător.

„**Să înceteze confesionalismul politic!**” — este titlul unei documentate broșuri, scrise de Pr. V. Nichifor, și tipărită în Tipografia arhidiecezană din Sibiu de Asociația clerului «A. Șaguna». — Pe 31 de pagini se aduc cele mai temeinice lămuriri asupra marelui nedreptăți, ce se face bisericii ortodoxe române din partea statului, câtă vreme cultelor minoritare li se respectă, în mod cu totul neînțeles, toate privilegiile moștenite dela foștii stăpânitori ai țării.

Prigonirea și favoritismul sânt expuse pe aceste pagini în cadrul bugetului cultelor pe anul 1933.

Credincioșii devotați ai bisericii ortodoxe să citească aceste grăitoare pagini, să judece și să făptuească în deplină cunoștință a lucrurilor și în scop ca dreptatea pentru biserica neamului să iasă biruitoare cât mai curând.

suntem, în biserica răsăriteană, noi ne păstrăm în orient influența noastră, care totdeauna va fi în folosul ideilor și marilor interese ale civilizației occidentale».

Aceasta era concepția exact-istorică și 'n formă lapidară a marelui I. C. Brătianu.

Rostul mondial al credinței ortodoxe el îl punea 'n legătură viaie cu interesele civilizației europene; ideile acesteia ne împedecau a deveni nedemni renegați religioși, accentuă — în 10 Februar 1866 — acest bărbat de-o moralitate foarte simțitoare; ideile acestea 'n forma lor conștient-naționalistă completau energia străveche-instinctivă.

Astfel I. C. Brătianu desvălia sufletul vechiu-romănesc și-l așeză la baza evoluției moderne a națiunii și a religiei străvechi.

G. Bogdan-Duică.

Greșeli de îndreptat. În foiletonul meu din numărul 67 s'a tipărit greșit *constata* în loc de *contesta* [coloana 3] și *artist* în loc de *astrist* [coloana 4]. G. B. D.

Organizați Reuniuni de femei

Teosofia și gnoza

IV

Dar poate veni o vreme când necunoașterea ar fi mai periculoasă decât cunoașterea, decât receptivitatea prin simțuri. Înțelesul pragmatic al necunoașterii își poate pierde valoarea; atunci intră în drepturile sale pragmatismul cunoașterii. Cunoașterea folosește ca armă de apărare contra puterilor vrăjmașe din lume. Nu numai cunoașterea mecanică a naturii, ce ne înarmează cu tehnica, ni-e folositoare, ci și aceea a vieții lăuntrice a cosmosului, a structurii lumii. Spre aceasta trebuie să se întărească omul duhovnicește, să câștige înțelepciunea lui Hristos, nu înțelegerea pe care o iscălește sinodul din Vatican, care este rațională și naturală, ci o înțelegere iluminată. Atunci omul nu va mai risca să fie îmbucătățit de forțele cosmice, nu va mai fi primejduit să cadă în puterea demonilor. Cunoașterea creștină se bazează pe câștigarea înțelepciunii lui Hristos, pe cunoașterea teandrică în și prin Hristos. Nu poți birui gnoza falsă decât opunându-i o gnoză autentică, aceea a lui Hristos. Asta e ceea ce învață misticii creștini. Au venit vremurile când știința nu

mai poate rămânea neutră; sau va fi creștină, sau dacă nu, va fi o magie neagră.

În teosofie aflăm unele adevăruri și elemente de cunoaștere antică. Teosofia e înrudită cu ocultismul, care nu-i o mișcare a vremilor noastre, ci se bucură de o tradiție ce străbate întreaga istoria spiritului omenesc. Științele zise oculte nu ascund șarlatanie. Sfera ocultului, magia ca forță reală, există în lumea naturală. Aceste puteri ascunse, care n'au fost studiate încă de știință, lucrează și în om, și în cosmos. În ultimele decade știința s'a orientat mult spre studierea acestor fenomene ascunse, ce se manifestă în om și în natură. Sfera subconștientului pe care o cunoșteau cei din antichitate, dar care credea lumea mai nouă că a dispărut, se lărgește tot mai mult. Știința începe să admită domeniul cercetărilor, al manifestărilor magice, care multă vreme au fost socotite niște urme de superstiții și de înșelătorii. Du Prel, reprezentantul ocultismului științific, spune încă de mult că știința trebuie neapărat să se întoarcă la adevărurile sale magice, că magia e chiar știința fizică necunoscută.* Fenomene, ca telepatia, presim-

* Vezi cartea lui Du Prel: „Magie als Naturwissenschaft”, în care spune hotărât că știința s'a născut din magie.

tământul (clairvoyance), magnetismul animal, somnambulismul, materializarea etc. devin obiecte de analiză științifică. Știința e silită să recunoască unele fapte pe care mai 'nainte le-a negat. Societatea cercetărilor psihice din Anglia se consacră de mult timp studierii acestor fapte, și s'au și făcut în acest domeniu numeroase descoperiri de către psihiatri și neuropatologi.**

Părerea ce predomină oficial și care, după ce a stabilit granițe pe care cunoașterea nu le mai poate trece, fixa de mai 'nainte ceea ce nu se putea afla prin experiență, n'o mai primește nimeni, căci se trădează caracterul ei superstițios și dogmatic. Azi se recunoaște câmpul mărginit al experienței și nu mai credem în interdicțiile afirmate de empirismul raționalist. Ne scăpăm prea artificial de acceptarea unei serii întregi de fenomene oculte, pe care cei de demult le admiteau atunci când conștiința nu era încătușată de mărginiri raționaliste. Știința e silită să se retragă din fața orizontului nemărginit și să studieze toate fenomenele (oricât de imposibile ar părea) oculte și miraculoase ce-ies în cale. Natura universului și a omului

** Ideee de școala lui Freud, Coué și Baudoin.

De rectificat

Cu ocazia congresului săsesc, ținut la Sibiu, în 1 Octomvrie 1933, vicarul episcopesc și pastorul orășenesc sibian, dl Frid Müller, a rostit după serviciul divin o predică în care a adus vorba și despre biserica ortodoxă, făcând unele afirmații nedrepte despre ea. Inzistând asupra însemnătății bisericii naționale, arată că și în răsărit începe azi, spre deosebire de trecut, să se apropie biserica de națiune. Cităm:

„Priviți în întinsele spații ale răsăritului, unde odinioară era o biserică mare, care a combătut sau a nimicit bisericile naționale. În Asia mică și în Africa de nord a făcut aceasta biserica bizantină. În Europa răsăriteană și în Asia nordică a făcut-o biserica rusă imitând fidel pe cea bizantină. Pot aduce înaintea teologilor germani dovada că această lacună a făcut din biserica bizantină jertfa mohamedanismului, iar azi din biserica rusă prada bolșevismului. Dar din amândouă primejdiile, atât din cea a mohamedanismului cât și din cea a bolșevismului, s'a salvat o parte a mării biserici ortodoxe: biserica ortodoxă a Românilor, a Sârbilor, a Bulgarilor și a Neogrecilor. Acestea sânt însă tocmai acelea cari au aflat calea spre biserica națională. Și cine cunoaște cum s'a ajuns aci, descopere cu mulțumire cătră Dumnezeu, că ceea ce a ajutat esențial aci, a fost pilda și ajutorul bisericii noastre naționale”.

Câte idei, aproape tot atâtea erori. Unele erori vor fi venind din necunoașterea stărilor de lucruri din biserica ortodoxă, altele din graba după generalizări (ca orice german, tinde și Dsa spre filozofare).

Să începem dela sfârșit. Bisericile ortodoxe actuale au devenit naționale prin pilda și cu ajutorul celei săsești? Să fim serioși. Intre sașii și românii ardeleni n'a existat nici o apropiere, nici o interinfluență pe alt teren decât pe cel economic. Sașii s'au ținut prea închiși, prea separați și prea despotici față de românii ardeleni ca să fi putut avea loc un astfel de proces. Nici sașii n'au cercat, în disprețul lor față de români, să le comunice bunurile lor spirituale și nici românii n'au avut nici o atracție pentru ele. În această privință a existat o totală ignorare și înstrăinare. De ajutor, ce să mai vorbim. Poate să amintim de ajutorul ce-l dădeau preoții sași românilor, luându-le zecuielile.

Cu atât mai puțin au ajutat și au influențat sașii biserica ortodoxă din vechiul regat să devină națională. Ea a fost națională dela organizarea ei în Principatele nou înființate.

Dar sârbii, bulgarii, n'au avut biserici naționale de pe timpul lui Sava Nemanja și a țarului Boris din v. IX?

Și ce este cu afirmația stranie că bisericile României, Sârbiei, Bulgariei, Greciei au scăpat de mohamedanism și de bolșevism numai făcându-se biserici naționale? Adecă ele totuși au fost naționale încă înainte de pericolul mohamedan? Dar atunci cum au devenit naționale abia cu ajutorul sașilor luterani?

Și să fie într'adevăr drept că numai fiindcă n'a fost biserica rusă națională, a căzut pradă bolșevismului? N'o fi fost națională pentru popoarele neruse din Rusia, dar nu pentru ruși. Dar atunci după logica dlui Müller ar fi trebuit să cadă pradă bolșevicilor numai la popoarele neruse diu Rusia, nu și la ruși.

Iar că biserica bizantină a ajuns jertfa mohamedanismului numai pentru că nu era națională, e o afirmație pe care am mai auzit-o, dar și ea e născută dintr'o tendință de-a simplifica și de-a generaliza cauzele unui eveniment istoric. Au fost multe cauze cari au ușurat succesul rapid mohamedan. Au fost între ele și desbinările religioase, și varietatea națiunilor creștine și decăderea în straturile conducătoare ale imperiului bizantin. De ce n'au biruit mohamedanii în Franța lui Pipin cel scurt unde cu atât mai mult se poate spune că exista o biserică care nu era națională?

În general la concluziile domnului pastor Müller noi răspundem, bazați pe trecutul bisericii ortodoxe: biserica ortodoxă n'a devenit națională la diferite popoare, ci este națională dela început, prin firea ei. Din timpurile vechi, bizantine, s'au tradus scrierile creștine în siriacă, armeană, persă, coptică, georgiană, mai târziu slavă și celelalte. Chiar singura limbă națională apuseană care are un document creștin vechiu, limba gotică, în răsărit a primit acest document, în Scriptura lui Ulfilă. Dacă rămâneau Goții în răsărit, biserica națională germană ar fi existat cu mult mai demult și n'ar fi fost de lipsă s'o creeze Luther, cu reforma lui extremă. Că atât în imperiul bizantin cât și în cel rus s'au încercat să se grecezeze sau rusifice în privința bisericească celelalte popoare din acele state, e în parte adevărat. Însă de aci nu se poate, judecând corect, trage concluzia că biserica ortodoxă nu tinde în spiritul ei să se prezinte fiecărui popor în haina lui, în graiul lui. Atât în Bizanț cât și în Rusia tendințele de desnaționalizare erau mai mult ale statului și nu ale bi-

sericii. Dovadă e că nu s'a creat în răsărit niciodată doctrina că numai într'o anumită limbă te poți ruga. Clericii cari se făceau unelte ale unor astfel de tendințe, vorbeau în numele sentimentului lor național, dar nu-și justificau puterea lor cu voința bisericii.

Abateri incidentale, neîntemeiate dogmatic în spiritul bisericii, și făcute

mai mult din partea conducerii de stat au fost posibile și vor mai fi poate cât timp lumea nu e perfectă, dar în spiritul ei și în practica ei generală biserica ortodoxă s'a grăbit totdeauna să fie a fiecărui popor, așa cum apa tinde să ia forma fiecărui vas în care e turnată.

Dr. D. Stăniloae.

Serbările comemorative la 60 de ani dela moartea Mitropolitului Andrei Șaguna

Aranjate cu prilejul sesiunii
Congresului Național bisericesc
al Mitropoliei Ardealului

Sâmbătă, 14 Octomvrie 1933
(Cuvioasa Paraschiva)

ora 9 a. m. sfânta Liturghie săvârșită de I. P. S. Sa Mitropolitul NICOLAE, în biserica catedrală din Sibiu;

Ora 11 a. m. Deschiderea
congresului național bisericesc
al Mitropoliei Ardealului.

Duminică, 15 Octomvrie 1933
se vor desfășura după cum
urmează:

1. Ora 8^{1/2} a) Sfânta Liturghie săvârșită de P. S. Sa Arhiepiscopul Andrei Crișanul cu sobor de preoți, în biserica catedrală din Sibiu;

a) Sfânta Liturghie săvârșită de P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului înconjurat de sobor de preoți, în biserica cea mare din Rășinari;

2. Ora 11 Parastas săvârșit de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae și PP. SS. LL. Episcopul Roman al Orăzii, Episcopul Grigorie al Aradului, Arhiepiscopul Vasile de Rășinari și Arhiepiscopul Andrei Crișanul la mormântul Mitropolitului Andrei Șaguna din Rășinari cu vorbiri ocazionale.

3. Ora 18 Festival dat de corul mixt al Mitropoliei și al școlii normale „Andrei Șaguna” sub conducerea prof. T. Popovici, în biserica catedrală din Sibiu, cu următorul

PROGRAM:

- Gh. Dima: Imrosul intrării în biserică;
- Gh. Cucu: Nu pricep, Curată pentru solo de bariton [P. Vițelariu, stud. Academia teol.] și cor mixt;
- T. Popovici: Cântări din liturgie pe melodii bisericești.
- Pomenirea Mitropolitului A. Șaguna, de Nicolae Colan, rectorul Academiei teologice „Andreiană”;
- T. Popovici: Cuvine-se cu adevărat;
- T. Popovici: Ochiul inimii mele [pe melodia bisericească];
- G. Muzicescu: Al II-lea concert.

Intrarea este liberă.

În timpul festivalului porțile vor fi închise.

Bibliografie. Zilele acestea a apărut de sub teascurile Tipografiei Arhidiecezane frumoasa monografie „Epicleza euharistică” a Cucernicului Diacon și profesor la Academia teologică „Andreiană”, N. I. Popoviciu. Atât ca ținută internă, cât și ca execuție tehnică lucrarea se prezintă în splendide condiții. Epicleza euharistică își află în ea o temeinică și amănunțită argumentație, ea reîncepe dela textele evanghelice euharistice, prin toată literatura patristică și sfârșește cu analiza textelor liturgice, atât răsăritene, cât și apusene. Într'un capitol special se expun apoi și se resping în mod special diversele teorii catolice pentru a găsi un alt rost prezenței în Liturghie a rugăciunii numită epicleză.

Lucrarea se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană. Prețul: 150 Lei.

sânt cu mult mai bogate în forțe decum credea conștiința științifică în veacul „luminilor”. Sfera subconștientului face parte pentru totdeauna din sfera cercetărilor științifice, și sfera aceasta constituie un izvor nesecat. Toată puterea creatoare a omului reiese din subconștient. Desvoltarea științei în direcția aceasta confirmă multe afirmații ale tradiției oculte. Magia primitivă nu s'a cristalizat definitiv în știința pe care ea însăși a produs-o; și ea își are linia ei de desvoltare deosebită. Nu există numai o magie a sălbaticilor, ci și una a oamenilor civilizați. Calea aceasta a rămas paralelă cu aceea a desvoltării științei. Dar vine ceasul când se unesc aceste paralele într'un singur punct și când știința, ajunsă la gradul suprem de desvoltare, se unește din nou cu magia. Noi sântem azi martorii acestui proces. Popularitatea curentelor oculte nu-i decât un simptom pentru aceasta.

Ocultismul, ca lărgire a sferei relative la cunoașterea lumii și a omului, se împacă în principiu cu creștinismul, care, ca și știința, nu i se mai opune. Ocultismul, ca și fizica și psihologia, nu mai e în contradicție cu creștinismul. Dar se ciocnesc la o altă și provoacă din partea conștiinței creștine o vie reacțiune de fiecare dată

când pretinde să înlocuiască religia. Ocultismul ca religie e la antipodul creștinismului. Același lucru se poate spune despre spiritism, care poate fi în același timp un studiu științific sau o pseudo-religie, ca la Alan Kardec. În conștiința creștină ocultismul pseudo-religios dă loc aceluiași obiecții pe care le-a provocat nu de mult învățătura gnosticilor. Cunoașterea noastră despre Dumnezeu, cristologia noastră și concepția noastră despre soarta omului nu pot rezulta din cunoștințele oculte. Științele oculte fac cercetări asupra forțelor ascunse ale naturii, dar nu pot rezolva ultimele probleme ale existenței. În contemplările teosofice despre viața cosmică vedem laterea periculoasă a ocultismului ce trece granițele lui.

Teosofia face anatomia omului și a cosmosului, diseacă tot ce are deplină unitate organică și contemplează starea cadaverică a lumii. Nu e o contemplare sau o cunoaștere vie. Viața se stinge la atingerea teosofilor și a ocultistilor cari au pretenția că cunosc ultima taină. Ei văd părțile de existență, dar nu li-e dat s'o vadă în întregime. Teosofia pretinde că e sinteză foarte mare, în realitate ea e analitică: face autopsia țesuturilor vie ale

corpului universului și începe apoi reconstituirea lor, — acesta e pe scurt schematicul doctrinei teosofice. În schemele ei, pe cari trebuie să le înveți de rost, parcă miroase a cadavru. Teosofia ne dă ultimele rămășițe pământești în care totul e disecat în părți constituante. Cât despre taina unirii acestor părți într'un trup viu, într'un organism, — asta n'o cunoaște. Teosofia nu-i o sinteză de religie, filosofie și știință, ci o amestecătură confuză, în care nu mai află nici religie, nici filosofie și nici știință adevărată.

Ocultismul trebuie raportat întru toate la domeniul științei, căreia îi lărgeste investigațiile. Dar religia nu i se poate subordona nici cum. Cunoașterea creștină adevărată presupune o bază religioasă pozitivă, ea-și scoate puterea din revelația lumii spirituale, ea unește într'adevăr religia, filosofia și știința, fără să subordoneze credința unei științe false.

Conștiința personalității poate și trebuie să fie desvoltată; acestei desăvârșiri îi va corespunde o nouă interpretare a naturii, care nu va mai fi de loc statică. Dar și afirmarea unei conștiințe cosmice prezintă unele primejdi. Emanciparea personalității, care o face s'ajungă până la întin-

derea lumii, poate duce la pierderea marginilor ei, la absorbirea în nemărginitul cosmic. Ori, conștiința creștină nu poate admite decât o gnoză cosmică în care natura personalității va rămâne hotărâtă și în care nu va fi nici tulburată, nici destrămată de acest nemărginit. Pentru conștiința creștină, problema cunoașterii e cu două tășuri. Neacceptarea gnozei dă imbold gnozei false, dă naștere doctrinei teosofice, în care se sintetizează artificial adevăruri fără legătură. Trebuie deci să opui teosofiei false, una creștină autentică.

Biblii în număr de 455 milioane exemplare, în 670 de limbi, a tipărit până azi Societatea biblică britanică. Președintele societății este ducele de Connaught, unchiul regelui englez; ear vicepreședinți sânt arhiepiscopii de York și de Canterbury, cancelarul Baldwin și Henderson. Scopul societății este respândirea bibliei la toate națiunile și religiile. Societatea, înființată în anul 1804, are aproape o sută de sucursale. Casa biblică dela Londra se ocupă numai cu redactarea textelor biblice traduse de misionari. Tot cam la șase săptămâni apare o nouă traducere. Membrii societății aduc contribuții bănești neîntrerupte, pentruca exemplarele de biblie să se poată destace cu prețuri sub cost.

Alte întâmplări în sânul catolicismului

„Unirea” blăjană se năcăjește foc că însemnăm aici unele întâmplări din sânul catolicismului, — întâmplări pe care clarismii de pe maluri târnăvene, ar vrea să le știe cât mai neclarificate.

Cu multe divagații și dictoane de „spirit” ar vrea să depărteze atenția cititorilor săi dela momentele ce i le încreștam; iar concluziile firești ce le facem, sânt întâmpinate de contrați cu obscure considerații generale și cu... apeluri la sentimentele noastre de creștini milostivi.

Sentimentele noastre creștinești nu ne pot impede, iubii contrați, să privim la întâmplările vieții, mai ales când ele sânt atât de caracteristice pentru pregătirea unor vremuri nouă. Avem credința că tocmai urmând să remarcăm aceste întâmplări, ne facem datoria de creștini buni cari se îngrijesc de soarta unor bieți frați rătăciți, cu gândul că doar-doar vor vrea odată să înțeleagă și alții porunca frației de neam și a dreptei credințe.

Continuăm :

1. *Pătura intelectuală ruteană părăsește în corpore unirea :*

La catedrala episcopală ortodoxă din Muncaci s'a petrecut un mare eveniment : Peste 7000 de ortodocși s'au adunat în ziua de Sf. Marie (15 August), din toate laturile Carpaților, la catedrala episcopescă, pentru a participa la sărbătoarea trecerii la ortodoxie a 82 de intelectuali, între cari se cuprind studenți, profesor altfel de funcționari.

Interesul pe care l-a arătat acestui eveniment atâta populație ruteană ortodoxă, se explică ușor când avem în considerație că până acum ortodoxia ruteană subcarpatină aproape n'avea intelectuali. Cei vreo 150.000 ortodocși, trecuți și ei dela unire de vreo 3 decenii încoace, erau mai toți țărani. Ei și-au creat episcopia cu 120 de parohii, ei și-au creat cele 8 mănăstiri (una de femei cu 86 călugărițe, una de bărbați, are și o tipografie) și alte instituții. Și toate acestea luptând cu cele mai mari greutăți. Acum i se alătură și intelectualii. Cei mai distinși membri ai societății studențești „Renașterea” s'au făcut ortodocși. Grupa aceasta de noi ortodocși are în frunte pe „Pușkin ul subcarpatin”, pe talentatul poet și profesorul Karabeljev.

Un asistent, corespondent la revista patriarhiei din Carlovitz, „Glasnik”, spune că nu se poate descrie însușirea ce a domnit în mulțime, când s'a săvârșit în fața bisericii întorcerea tinerilor la biserica ortodoxă, și când grupa noilor ortodocși înconjurați de tot poporul și în cântări religioase a ieșit din biserică în parcul eparhial, unde în aer liber s'a săvârșit slujba religioasă și s'au împărțit noii credincioși. Înainte de acea zi studențimea ruteană a publicat următorul manifest :

„Noi, studenții, ducem în ultima vreme o luptă dărză pentru dreptul limbii și culturii rusești în ținutul plaiurilor carpatine. Veți ajuta voi, părinți ai noștri, pe aceia cărora le e străină cultura slavă, cari au ajuns până acolo că nici nu vreau să știe de limba rusă, și de numele rus? Ei doresc să ne înce în marea ucrainismului german. Alegeți, părinți ai noștri, ce vreți în ce vă privește pe voi. Noi însă, fiii voștri, credincioși cuvântului nostru, „aut-aut, tertium non datur”, nezdruținați am hotărât să ducem lupta până la capăt și să rupem odată pentru totdeauna cu orice legătură cu aceia cari învăluindu-se în mantaua pietății ne trădează prin sărutarea lor ca luda pe Hristos. Noi am hotărât să întindem mâinile noastre către acea platformă, unde nu există aspirare pentru națiunea rusă, unde slugile altarului sânt îndatorate să fie ele pentru popor și nu pentru popor pentru ele.

Și ca să vedeți că poporul trăește în tineretul său care-și iubește națiunea mai mult decât lingușirile mincinoase și slujbele falsificate, veniți în ziua sfintei Marii-Mari la vechea biserică ortodoxă din Muncaci, unde se săvârșește ceremonia primirii studenților ruso-carpatini în credința părinților, în credința sfinților apostoli Metodiu și Ciril, în credința rusă-ortodoxă”. (Glasnik, 7 Septemvrie 1933).

Îată o confirmare la ceea ce spuneam într'un articol anterior, că catolicismul e internațional în sensul de antinațional.

2. Aceasta o mai confirmă de curând și altă lume :

La Bern s'a ținut de curând adunarea membrilor noii mișcări „renașterea națională”, la care au ajuns în conflict reprezentanții catolicismului cu ai celorlalte confesiuni creștine. Un student catolic a început să vorbească împotriva influențelor asociațiilor secrete, arătând că loja masonică constituie o putere secretă internațională.

Un membru al guvernului din Bern a adăugat la aceasta că, în cantonul Bern mai există o organizație internațională, care trebuie reprimată; aceasta e: *catolicismul roman*, — cuvinte primite cu mari aplauze. În urma acestei declarații catolicii elvețieni au început a se retrage din organizația „renașterea națională”.

Așa e și firesc. —

Altă întâmplare.

Episcopul din Alger, Diran, a declarat într'o predică: „Persoana papei e dumnezească; ea e întru toate asemenea cu sf. Euharistie și cu Trupul lui Hristos”.

Drept răsplată, pentru această strașnică declarație, Pius XI a numit pe Diran arhiepiscop...

Îată un prelat, care aproape întrece pe contrații dela monitorul târnăvean. **D. S.**

Meditație

«Picioarele mi se opresc la porțile tale, Ierusalime». [Psalm 122, 2].

Doamne, din așternuturile durerii mele aud chemarea clopotelor în zi de sărbătoare, dar trebuie să rămân departe de porțile Casei Tale. Din aer coboară la mine glasul cel dulce și cu miros de tămâie. Il ascult ca pe-o amintire dureroasă, ca pe un glas scump și plăcut sufletului meu. Și piâng de slăbiciunea pașilor mei, care mă țin departe de locașul Tău sfânt. Tu știi, Doamne, cât am iubit eu curțile Tale, cât mi-au plăcut cântările slavei Tale! În viața mea am râvnit un singur lucru: să-ți slujesc Ție dela altar; să nu contenească glasul meu către Tine în fumul de tămâie dela jertfelnicul Tău sfânt.

Asta a fost dorința mea în lume. Dar cine știe, Doamne, afară de Tine, dacă nu m'ar fi copleșit Iarma lumii, care răsbate până la ușile Tale cele mai dinlăuntru? S'ar fi putut ca gândurile vieții să fi robit inima mea și atunci sufletul meu n'ar fi pornit către Tine, deodată cu glasul, pe scările fumului de tămâie. Rugăciunea mea ar fi fost goală și rece, iar slujba mea o minciună de moarte.

Căci am văzut și aceasta în lume: păienjeniișul deșertăciunilor omorătoare de suflet au pătruns în locașurile închinare Ție. Ba s'au întins, uneori, până peste vasele Tale de aur de pe sfânta masă. Dar este aceasta a sluiji Ție? Nu, Doamne! Eu știu, acum, cât e de grea slujba Ta pentru slabele noastre puteri. Imi dau seamă că de înfricoșător e pasul către sfântul altar al bisericii Tale pentru cine vrea să se facă mijlocitorul nevoințelor oamenilor către bunătatea Ta cea mare. Și mă înspăimânt întocmai ca sfântul Eirem Sirul, când văd cu câtă nepăsare îmbracă unii haina apostoliei Tale, spre osânda lor de veci. Căci unii ca aceștia închid oamenilor împărăția cerurilor: „nici ei nu intră în ea, nici pe cei ce vor să intre nu-i lasă să intre”, (Mtei 23, 13).

Și atunci, Doamne, mai bine imi este mie să zac aici în patul suferințelor mele până la suflarea mea din urmă, decât să-mi pierd sufletul pentru nevrednicia cu care m'aș fi arătat în slujba mea. Mai bine să-mi cunosc acum, până nu e prea târziu, slăbiciunile care m'ar fi doborât în noroiul de pe drumul vieții acesteia. Și eu văd și aici bunătatea și dragostea Ta față de mine. De n'ai fi fost Tu săngerare în inima mea, eu mi-aș fi urmat drumul în lume, și numai Tu știi dacă aș fi adus vreo roadă bună, dacă aș fi rămas eu în Tine, ori m'ar fi înghițit apele lumii.

Și totuș, Doamne, au aș fi vrut să-ți slujesc Ție. M'am deprins a spune oamenilor voia Ta. Și chiar acum, în mijlocul necazurilor mele, mă nevoiesc a striga numele Tău. Iar când aud clopotele bisericii din satul meu, sufletul mă îndeamnă către ușile Tale împărătești, în glas de cântare înaltă. Dar suferințele mă țin în loc iar „picioarele mi se opresc la porțile tale, Ierusalime”, (Psalm 122, 2).

Nicolae Vonica.

De vânzare

în apropierea Școalei Speciale de Cavalerie din Sibiu un loc de casă. Informațiuni la Librăria Arhidiecezană

INFORMAȚIUNI

Consistorul Mitropolitan s'a întrunit în 12 și 13 Octomvrie a. c. în sesiune ordinară sub presiul I. P. S. Sale Mitropolitului *Nicolae*, participând P. S. Lor Episcopii Roman al Oradei și Grigore al Aradului, P. S. Lor Arhieriei Andrei Crișanul și Vasile de Rășinari; I. P. C. Sa Arhimandritul Lazarescu; protoereii Procopie Givulescu, și Dr. Iosif Blaga, consilierii: Dr. Vasile Bologa, Dr. Gheorghe Ciuhandu, Dr. G. Proca, Tr. Oprea și Tr. Scorobet; iar dintre mireni d nii Dr. I. Bunea, Nicolae Colan, Dr. Gh. Dobrin, Dr. Silviu Dragomir, Ioan I. Lapedatu, Dr. Iustin Marșeu, secretarul Dr. Lucian Borcia, și consilierul ref. Traian Petrișor.

Reprezentanța Fondățiunii Gojdu a ținut în ziua de 12 Octomvrie a. c. 2 ședințe sub presiul I. P. S. Sale Mitropolitului *Nicolae*, participând P. S. Lor Episcopii Roman al Oradei și Grigorie al Aradului, iar dintre mireni d-nii Dr. *Gheorghe Dobrin*, avocat Lugoj, Dr. *Silviu Dragomir*, profesor universitar Cluj, *Ioan I. Lapedatu*, administrator delegat al băncii Naționale București, Dr. *Nicolae Pojnar*, avocat Aleșd, Dr. *Nicolae Zigre*, avocat, Oradia și notarul Traian Petrișor.

Propagandă culturală. Reuniunea femeilor ortodoxe din Sibiu de sub prezidenția doamnei E. Tordășianu a făcut Duminecă 7 Oct. o frumoasă descindere în Ocna-Sibiului, cu scop cultural. La serviciul divin a cântat corul studenților teologi sub conducerea dlui prof. *Canăid Popa* și a predicat dl N. Colan, rectorul Academiei teologice, talmăcind în simțite cuvinte evanghelia Duminecii. După serviciul divin credincioșii s'au adunat în școala primară, unde s'a desfășurat programul. A vorbit doamna Tordășianu despre rostul reuniunii și al femeii române în lumina principiilor creștine. A mai vorbit d-șoara Boiu despre adevăratele mame creștine și rolul creștinismului asupra societății. Corul studenților a executat câteva bucăți religioase și patriotice. În numele credincioșilor din loc a mulțumit pâr. Roșca din loc. *Asist.*

Biserica anglicană a trimis, prin arhiepiscopul din Canterbury, către întreg clerul său o circulară, în care îl invită să țină servicii religioase și procesiuni speciale pentru reușita conferenței de acum dela Geneva în chestiunea mare a desarmării popoarelor.

Societatea Națională a femeilor ortodoxe române, filiala Sibiu, aranjează Sâmbătă, 14 Octomvrie a. c. ora 7 seara, în saloanele Cercului militar-civil, serbarea „Culesul viilor”. Un bufet bogat și ales, aranjat de doamnele din comitetul societății, va sta la dispoziția onoratului public. Orhestră excelentă. Publicul este calduros invitat să participe la această serbare, venitul căreia este destinat pentru cantina elevilor sărace din Sibiu. Intra-reia Lei 20.

Termenul până la care se poate face preschimbarea biletelor de 1000 Lei, înlocuite cu un alt tip de bilete, este 31 Decemvrie 1933, când vechile bilete încetează de-a mai avea putere liberatorie.

ȘTIRI LOCALE

Noul regulament, pentru fixarea, constatarea și perceperea impozitelor, taxelor și contribuțiilor comunale pe teritoriul municipiului Sibiu, se găsește spre vederea publică la Perceptoratul municipal și se poate consulta în fiecare zi de lucru între ora 10—12, până la 25 Octomvrie 1933.

Poșta redacțiunii

Pr. I. H. în C. Se vor întrebuița în foaia menită satelor.

Pr. A. B. în B. Prea neînsemnat. Preoții noștri nu citesc ziarul acela.

Nr. 413 1933.

(55) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Bozeș**, aparținătoare protop. Geoagiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt :

1. Întregirea dela stat conf. coalei B.
2. Locuință în natură.
3. 2 jug. sesiune parohială și cimitir.
4. Relut de lemne.
5. Câte 3 dcl. porumb sfârmit de fiecare casă, circa 150 case, din care se va ceda cantorului și crâznicului 30 case.
6. Câte o zi de lucru de fiecare casă răscompărată în bani după cursul zilei.
7. Venite stolare uniformizate de adunarea protopopească.

Reflectanții îndreptățiți la acest post sânt poftiți să-și înainteze în termen cererile provăzute cu toate documentele ne-

cesare oficiului protopopesc ortodox român din Geoagiu, să se prezinte apoi după prealabila aprobare de către Preav. Cons. Arhiepiscopesc și incuviințarea of. protop., în parohie în vre-o Duminecă sau sărbătoare, cu observarea dispozițiilor regulamentare, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul și referințele locale.

Geoagiu, la 9 Septemvrie 1933.
Oficiul protopopesc ortodox român de Geoagiu în înțelegere cu consiliul parohial.

V. Goron
protopop.

A apărut:

Albumul comemorativ Andrei Șaguna

Prețul Lei 50

Se poate procura dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45, trimițându-se prețul plus spese postale Lei 15 prin mandat postal.

Nr. 469/1933.

(54) 2—3

Concurs

În temeiul ord. Preaven. Cons. Arhiepiscopesc cu Nr. 5721/1933 Bis, se publică concurs pentru instituirea unui capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul veteran *Nicolae Hința* în parohie de cl. III-a **Sebeșel** din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Capelanul va beneficia de jumătate din sesiunea parohială de 3 jum. jug. cad. și de jumătate din toate venitele stolare din parohie.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Sebeșului, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiune dela Preav. Consiliu Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie. Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a of. protopopesc, în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Sebeș-Alba, 16 August 1933.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeșului în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop.

A apărut:

EPICLEZA EUHARISTICĂ

de

Diaconul N. I. POPOVICIU

Prețul Lei 150—

Se poate procura dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițându-se prețul, plus spese postale Lei 15— prin mandat postal.

Nr. 482 1933.

(53) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Hăpria-română**, din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post :

1. Casă parohială.
2. Sesiune parohială: 11 $\frac{1}{2}$ jug. arător.
3. Una zi de lucru de fiecare fum.
4. Lemne de foc din pădurea bisericii.
5. Stola obișnuită în parohie.
6. Salărul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Sebeșului, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiune dela Preavenerabilul Cons. Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie. Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vre-o Duminecă sau sărbătoare, la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Sebeș-Alba, 23 August 1933.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeșului în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop.

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român